
FOLKETINGET

Socialudvalget

Til: Socialministeren
Dato: 19. april 2010

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

L 169

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service. (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

Spørgsmål 71

Ministeren bedes beskrive, hvor meget styring kommunerne virkelig får ud af lovforslaget, idet der ønskes en detaljeret gennemgang af nedenstående to eksempler:

"1) For langt de fleste borgere, der anbringes i botilbud efter servicelovens §§ 107 og 108, er borgere med f.eks. udviklingshæmning eller psykisk sygdom, der fint rummes i almindelige botilbud, uden at kommunen konstant får regninger for ekstra ydelser. Med andre ord købes en plads i et botilbud i en anden kommune til en kendt pris. Den aftalte pris betales, sagen oversendes og alle er naturligvis overbeviste om, at den nye kommune tager sig godt af denne borger. Skulle kommunerne være for flittige til at hæve taksten, så kan det jo nemt reguleres i rammeaftalerne."

"2) For så vidt angår den lille gruppe af borgere, der har brug for helt specialiserede tilbud. Her er der ofte tale om så svage borgere, at enkelte af dem har brug for solotilbud. Måske skal der bygges et anneks, da de ikke magter at være sammen med andre. Altså et botilbud, der i forvejen er mere udgiftstungt end de fleste og som så for enkelte borgere bliver ekstra omkostningstungt. I disse tilfælde vil den anbringende kommune altid inddrages i disse solotilbud, da de jo skal betale. Det giver dem også mulighed for at sige, at de vil finde et andet tilbud, hvis de ikke er enige i vores beslutninger. I øvrigt kan de allerede i dag forblive handlekommune, hvis borgeren samtykker."

Spørgsmål 72

Ministeren bedes detaljeret beskrive, hvordan man seriøst kan argumentere for, at der ikke bliver tale om mere administration for kommunerne, på baggrund af denne beskrivelse fra virkeligheden:

"Punkt 3 i de indledende bemærkninger fastslår, at der ikke vil blive tale om mere administration for kommunerne. Det ses også i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, til nr. 2, 3. side (starter med " En

forudsætning”), at hvis kommunen delegerer handleforpligtelsen efter serviceloven, så kan der udregnes en administrationsudgift fra den nye handlekommune. Det bliver noget af et arbejde, og også noget helt nyt. Vi har ikke hidtil kunne opkræve for administrationsudgifter. Det fremgår endvidere, at selvom man delegerer handleforpligtigheden efter serviceloven, herunder det individuelle tilsyn, så har den delegerende kommune fortsat pligt til at føre tilsyn med, hvordan opgaven udføres. Her bliver det næsten molboagtigt!

Det virker umiddelbart som noget af en påstand, at det ikke skulle føre til mere administration. Vi skal rejse ”land og rige” rundt, hvis vi overtager alle de eksisterende sager og bliver handlekommune igen for de borgere, som vi har anbragt for mange år siden. Jeg har været 8 år i min nuværende stilling og langt størstedelen af de mange, som bor i botilbud ude omkring i landet, kender jeg ikke. Og hvis vi ikke overtager handlekommuneforpligtigheden, så skal vi betale administrationsudgifter til opholdskommunen samt føre tilsyn med kommunerne.

Og da man har valgt kun at pege på servicelovens ydelser betyder det, at flere sagsbehandlere skal involveres i sagerne. F.eks. hvis der i handleplanen fremgår noget om økonomi, ansøgninger om personlige tillæg, enkelttydelser, STU (særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse). Eller hvis der skal søges et værgemål. Så skal en sagsbehandler i opholdskommunen sætte sig ind i sagen, hvilket i høj grad kræver mere administration.”

Spørgsmål 73

Ministeren bedes beskrive, hvordan der tages hensyn til borgeren med dette lovforslag og hvordan man sikrer en helhedsorienteret sagsbehandling, især for disse borgere med komplekse problemstillinger eller for deres pårørende, idet der som nævnt under 1. behandlingen er tale om, at borgerne skal have ydelser fra kommuner, hvor de ikke har stemmeret, og de skal også have mange sagsbehandlere, oven i købet fra forskellige kommuner.

Spørgsmål 74

Ministeren bedes oplyse, hvem der skal være koordinerende sagsbehandler: En sagsbehandler, der ikke kender opholdskommunen og derfor ikke kan tale med om aktivitets- og samværstilbud efter servicelovens § 104 eller beskyttet beskæftigelse efter § 103, som ikke kender klubtilbud i opholdskommunen eller hvem der laver frivilligt arbejde og som ikke kender præster, klubber eller de lokale frivillige, som måske kunne være til gavn for borgeren?

Spørgsmål 75

Ministeren bedes kommentere denne udtalelse fra en praktiker:

"Jeg kan frygte en fremtid for botilbud, hvor den enkelte borger har individuelle ydelser. For det almindelige liv på et botilbud kan det blive helt mærkværdigt, at personalet skal gøre forskel på beboerne, ikke på grund af deres individuelle handicap, men på grund af forskelligt serviceniveau i forskellige kommuner. For slet ikke at tænke på standarden af hjælpemidler og serviceniveau her. Og hvilken retfærdighed vil den enkelte borger opleve?"

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF)

Svarene bedes sendt elektronisk til spørgeren på Anne.Baastrup@ft.dk og til udvalg@ft.dk

På udvalgets vegne

Martin Henriksen

formand.